

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۸/۰۳

پوهاند محمد بشير دوديال

د استقلال د بيا گټلو د سلمې کليزې په مناسبت

د خپلواکۍ د بېرته تر لاسه کولو سلمه کليزه او زموږ ژمنه:

د هیواد په گوټ گوټ کې پتمن افغانان د استقلال د سلمې کليزې نمانځنې ته چمتووالی لري، له همدې اوس څخه د دوی په ځیرو کې د خوښۍ، غرور او ملی یووالی نښې څرگندې دي. ډیره د خوشحالی خبره دا ده چې دا څو کاله د رسمی او دولتي نمانځنې په پرتله ولسي نمانځنه ډیره توده او پرتمینه ده. یو څوک هغه وخت خپل احساسات نشي کابو کولای چې ټکسي چلوونکو پر خپلو موټرو، د هټیوال بیوزله شاگرد پر خپل بایسکيل، نانوای د خپلې هټې پرسر، لاس پلورنکی د خپلې ریرۍ دپاسه، عامو خلکو د کورونو دپاسه ... لنډه دا چې هر باتور هیوادوال د خپل خپلواک هیواد، ملی جندي رپولی وي او په افغانی شهامت سره قدمونه اوچتوي. تیر کال د اسد په ۲۸مه په میلیونونه دري رنگه خولی وپلورل شوي، هغو ځوانانو چې د ټول کال یو څو روپی یې سپما کړې وي، په دغه ورځ یې ورباندې د ملی بیرغ دري رنگه لرونکی خولی پیروډلی او په ځانگړي غرور یې په سر کولي. درناوی او شاباس دي وي پر دغو ځوانانو او باتور ملت!

څو روڼاندي، مطبوعات او سیاسيون؟!

ډیره ضروري ده چې د ټولني وینښ قشر، یعنی روڼاندي، ژمن مطبوعات او سیاستوال نه یواځې سړکال، بلکې هر کال په هر ملی مناسبت خپل دروند رسالت باندې له سره فکر وکړي او یو ځل بیا ددغه بیوزله، خو باشهامته ملت په وړاندې خپل تعهد ته ځیر شي. زموږ تیرو نسلونو روڼاندو په دي برخه کې خپل مسئولیت ښه درک کړی و، دلته به د بیلگې په توگه د مشروطه غوښتونکو او د خپلواکۍ او ترقی د اتلانو هغي فداکارانه ژمني او تعهد باندې خبرې وکړو، چې باید زموږ لپاره بیلگه او الگو وگرځي:

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۵

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په ځیر و لولئ

د لومړي مشروطيت سرسپارليو، خپل وطن، استقلال، عقيدې او افغانيت ته متعهدو ننگيالو د امير عبدالرحمن خان دخونري قهر او ساتور لاندي د آزادي او خپلواکي زمزمه توده کړه، خو استبداد او بنکيلاک دوی يو يو او ډله بيز له منځه يووړل، خو د خپلواکي غوښتلو غورځنگ او وینه نوره هم په جوش او خروش شوه، دا ځل د مشروطيت او استقلال دوهم غورځنگ راپورته شو. د مشروطيت د دويم غورځنگ غړيو سيده د مشروطيت دلومړی غورځنگ له قربانيو او په ناسيده توگه د افغانی سيد له شاگرد محمود طرزي څخه الهام اخيست.

علامه سيد جمال ادين افغان او محمود طرزي (د افغانستان د مطبوعاتو پلرا) اود استعمار او استبداد نامتو مبارزين

د دوهم مشروطيت غړی:

په خپله محمود طرزي، عبدالهادی داوی، میرسید قاسم خان، عبدالرحمان لودین، تاج محمد پغمانی، سیدغلام حیدر لغمانی(پاچا)، میرغلام محمد غبار، محمد انوربسمل، اویو شمیر نور وو. محمود طرزي د دی دوری د مشروطيت او استقلال غوښتنی یو سرلاری و. د استبداد او استعمار ضد دغه منور مخکښ د استقلال لپاره په سراج الاخبار کي سنگر ونيو، دحی یاعلی الفلاح غړی یی اوچت کړ. سره له دي چي امير حبيب الله د ده دغه غړ بی وخته وباله، خو د طرزي اراده لا هم پياوړی وه. استعمار امير حبيب الله خان او د ده څو درباريانو ته له روڼاندو ويره تلقين کړه او دتولو منورينو فزيکی له منځه وړل او د پوهي او معرفت د معنوی اعدام دستور یی ورکړ، خو د پوهي کومه ډيوه چي طرزي او د ده پلويانو د غازی امان الله خان په ملاتړ ولگوله، لا ځلنده او بلنده را څرگنده شوه. دا چي سم له خپلواکي سره په هيواد کي په کم وخت کي د ارشاد النسوان، اتحاد مشرقی، افغان ورځپاڼي، د معرف معارف مجله (چي وروسته په آئينه عرفان او بيا په عرفان بدله شوه)، د امان افغان اوونيزه، اردو مجله، اتفاق اسلام جريده، اتحاد جريده، ابلاغ ورځپاڼه، بيدار جريده، حقيقت ورځپاڼه، ستاره افغان انتقادی جريده، طلوع افغان جريده رامنځته او بيلابيل کتابونه چاپ او خپاره شول، د همدې د پاملرني او زيار پايله وه. غازی امان الله خان د محمود طرزي د فکر ملاتړی او د هغه د خبرو ريښتنی منندوی او صادق عملی کوونکی و. د استقلال په بياترلاسه کولو کي د دوهم مشروطيت د منورينو رول د هغو سرسپارليو غازیانو له رول او فدارکاری څخه کم نه و، چي د آزادی ترسره شفق پوري یی د پاکو وینوسره ليکه وکښل شوه لکه عبدالله خان اڅکزی، امين الله خان لوگری، محمد عثمانخان تگاو، نایب امين الله خان؛ محمدجانخان وردک؛ عبدالغفور لنگری، میربچه خان رس رسان کوهدامنی، ملامشک عالم، میرمسجدی خان کوهستانی، گل محمد غلجی، دچکنور ملاصاحب، ملاپونده، د څرخي کورنی او نور.

ارواښاد غبار او عبدالهادی داوی د دوهم مشروطيت غړی

د پاڼو شميره: له ۲ تر ۵

دا وخت منورينو او روڼاندو د تاوده سنگر د مجاهدينو او ننګيالو ترڅنګ د پوهې او د ولسونو د اذهانو د تنوير سنگر نيولی و، نو ځکه يې قرباني نشو هيرولاى. سعدالله خان الكوزى، مولوى محمدسوررخان (دحبيبي دمکتب بنوونکى)، محمد ايوبخان، جوهر شا خان، حان محمد خان، غلام محمد ميمنگى، محمد حسن راقم، قاضى عبدالحق سليمانخيل، عبدالهادى داوى او گن شمير نور هغه کسان وو چې د هيواد د استقلال دبيرته گټلو په درشل کې يې سرونه فدا کړل يا يې سختې زولنى او بنديخانې تيرې کړې. د دغو منورينو قلم او فکر د آزادۍ او خپلواکۍ د لارې مثالونه وو. د دغو مثال لرونکو په سر کې د سيد جمال الدين افغان ذهين او مستعد شاگرد، محمود طرزي و. دغه د استعمار ضد سپاهي چې له خپلې درنې کورنۍ سره يوځای د امير عبدالرحمن خان له خوا په ۱۸۸۱م. کې هند ته تبعيد شوی و، د امير حبيب الله خان پرمهال وطن ته راغلل او په ۱۹۱۱م. کال کې يې د سراج الاخبار پنځلس ورځنۍ جريده فعاله او په خپله يې مسئول مدير شو. داسلام او استقلال دغه سپاهي د اسلام واقعي روح ته مبارزه وکړه، د عدالت چيغه يې پورته او د انګريز پلېده څيره يې رسوا کړه. د اسلام پالنې او استبداد ضد درسونه يې له سيد څخه زده کړي و، او رسا قلم يې خپل کمال و. مستبدو حکامو او تور انګريزي بنسټوالو د ده د حى ياعلى الفلاح د مقالې تحمل ونشو کولای، نو ځکه يې د ده پر قلم بنديز ولگاؤ. خو طرزي خپل مقاومت او مبارزې ته دوام ورکړ. محمود طرزي د بنسټوالو لوى مخالف او د اسلامي امت د اتحاد ارمانجن د علامه سيد جمال الدين افغان ريښتنى شاگرد، د روڼاندو په راټولولو کې لوى کار وکړ. ده په افغانستان کې د ۱۸۶۲ څخه تر ۱۸۷۸ کلونو پورې د سيد جمال الدين افغان او امير شير على خان هغه اصلاحى پروگرام ته چې له پورته خوا څخه را پيل شوی و، د امير حبيب الله خان پر مهال دوام ورکړ. د انګريزانو نظامي تيرې دغه اصلاحات شل کاله درولي و او د شلمې پيړۍ تر پيل پورې په ټپه ولاړ پاتې و. د ۱۹۰۱ او ۱۹۱۸ کلونو تر منځ يو ځل بيا په افغانستان کې يو څه اصلاحات وشول او يو شمير مدرسې، جوماتونه او شخصي کتابتونونه جوړ شول ورسره يو ځای سوداګرۍ پر مخ ولاړه او ورو ورو په ملي کچه تجارتي بورژوا راڅرګنده شوه، په تيره بيا د امير عبدالرحمن خان له دورې څخه وروسته سوداګرۍ بڼه پر مخ ولاړه. په کابل کې بهرنۍ اخبارونه له يو لاس څخه بل ته رسول کيدل او د روڼاندو په محفلونو کې به لوستل کيدل. دغه د منورينو کوچنۍ قشر په پيل کې د ملي سوداګريزو بورژوا گانو او لبرال ځمکوالو، خورو- ورو خوارکينو او دمنځنۍ طبقې ځوانانو او تعليم يافته منورينو استازيتوب کاو، وروسته يې بيا د پاچا د بې پايه ځواک او قدرت د محدودولو، د خپلواکۍ د بېرته تر لاسه کولو او د قانون د رامنځته کولو په خاطر په فعاليت پيل وکړ. تر ۱۹۱۸م. کال پورې د دويم مشروطيت غورځنگ مبارزه د همدوی د هڅو برکت و، چې ځوان امان الله خان هم د همدې منورينو يو غړی و، چې شعار يې دا و:

ترک مال و ترک جان و ترک سر در ره مشروطه، اول منزل است

دوى د سرو مال قرباني د مشروطيت غوښتنې لومړنى منزل او گام بللى و، د مشروطه غوښتونکو سلسله يعنى له لومړۍ مشروطه غوښتنې تر دوهمې او بيا د دربار سرې گوند پورې ټول د افغانستان ددغې دورې هغه منورين وو، چې د هيواد د استقلال، عدالت او ترقي دمبارزينو صفونه يې بللای شو. د دوى په وړاندې بنسټوالو، استبداد، بنسټپالې جهال او د ترقي ضد عقيدگرايان موجود وو. په دې توگه استقلال تر لاسه کول او روڼتيا او وپښتيا دواړه څنګ په څنګ روان وو. د دغې دورې منورين دواړو ته متعهد وو. د دوى قرباني رنگ راوړ، بنسټوال مات او استبداد پای وموند. په ۱۹۱۹م. کال افغانستان خپل استقلال اعلان او ورسره يو ځای يې د ترقي او پرمختگ منزل پيل کړ. افغانستان د عصرى کيدو او نړۍ سره دسيال کيدو خواته لومړنى گامونه اوچتول چې انګريزانو په مهارت سره يو څو دعلم، پوهې، معنويت او ترقي ضد کسان ولمسول. يو څو ساده بې خبره يې د ماهرو جاسوسانو په کتار کې ورگډ کړل او د مترقي نظام په وړاندې يې ودرول. دا وخت د استقلال د معرکې غازيانو ته نوى ستونزه پيدا شوه چې هغه د انګريز دتالی څټو هغه پاتې شوني وى چې د ترقي مخى ته خنډ وگرځيدې. د انګريز تالی څټو غازي امان الله او دهغه عصر منورينو پسي تبليغات پيل کړل او د ترقي خواته پورته کيدونکو اوچتو گامونو ته خنډ شول. دير ژر بيلابيلو ولايتونو کې د استقلال ملاتړي، د تنوير او روڼتيا پالونکي ملي مبارزين را پاڅيدل او دانګريزانو د دغو پاتې شونو په وړاندې ودريدل. دوى د حق او باطل داعيه ژوندۍ وساتله، دې ته حاضر نشول چې وطن بېرته تياری ته ولويږي. دوى نه غوښتل چې افغانستان بېرته پرشا ولاړ شى، نو ځکه يې ځانونه قربان کړل. غازي امان الله خان د دوى فداکارۍ له سترگو ونه غورځوله، بلکې د ريښتينو وطنپالو په توگه يې د دوى د درناوى په خاطر د کابل د پخواني ښار او دده د نقشه شوى نوى ښار (دارالامان) ترمنځ واټن کې د دوى په درناوى يو ځلى جوړ کړى چې د علم او جهل د ځلى نوم يې ورکړ.

د علم او جهل څلی د افغانستان په تاریخ کې د ترقی او آزادی غوښتونکو او بنسټپالو عقبگرایانو ترمنځ د مبارزی یو ویاړلی سمبول دی. د دغه څلي په یو اړخ د هغه مهال دیو روڼاندی هنرمند خطاط سیدمحمد داوود الحسینی په قلم د هغو شهیدانو نومونه ولیکل شول چی د تیاریو په وړاندې وځنگیدل او شهیدان شول. دغه شهیدان د سید جمال الدین افغانی د افکار وارثین وو، چې پیغام رسوونکی یی لوی محمود طرزی او پالونکی یی غازی امان الله و. په افغانستان کې د تیاری او رڼا مبارزه، د عدالت او استبداد مقابله، د ترقی او شاتگ مقابله اوږده سابقه لری او لا هم روانه ده.

د علم او جهل څلی د پرانیستو په ورځ

د پاڼو شمیره: له ۴ تر ۵

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

اوسنی نسل د خپل وخت هغه مبارزین دی چې د خپلو نیکونو په قدم به گام ږدي او د مبارزې توغ به نه غورځوی. دوی په زغرده وایی چې : لا هم د علم او جهل جگړه روانه ده او په شدت سره روانه ده. ای خورو ورو همسنگرو سره یو شی وخت د تنگ دی.

د هیواد آزادي او آبادي، فکر او پوهي ته اړتیا لری، تیاره او ظلمت د بشر د کرامت سره نه بنایي، هغه ملتونه له خاورو پاڅیدل او د پرتم، عزت او دبدبی دریځ ته ورسیدل چې د ظلمت، خرافاتو، ناپوهي او تیاری په وړاندی یی مبارزه وکړه. د علم او جهل منار نه یواځي مور ته په سرو وینو د کتل شوی استقلال د ساتنی پیغام لری، بلکی د آبادی او ترقی لپاره د شهیدانو پیغام هم لری، نو ځکه یو ځل بیا یادونه کوو چې:

ډیره ضروري ده چې د ټولني وینس قشر، یعنی روناډي، ژمن مطبوعات او سیاستوال نه یواځي سړکال، بلکي هر کال په هر ملی مناسبت خپل دروند رسالت باندي له سره فکر وکړی او یو ځل بیا د دغه بیوزله، خو باشهامته ملت په وړاندی خپل تعهد ته ځیر شي. دغازی امان الله خان له خوا د دغه ځلی جوړول یوه لویه فلسفه لری، هغه فلسفه چې مور په غور او دقت ونه لوستله.

مور سل کاله مخکي استقلال بیرته تر لاسه کړ او په میرانه مو وساته، خو د تیاری او جهالت په وړاندی سنګرونو کي بری نه وینو. اوسنی عصر تر توری، قلم ته زیات اهمیت ورکوي. د علم او جهل په ځلی د شهیدانو نومونه مور ته همدا پیغام راکوي چې د علم او جهل مبارزه باید د علم په گټه بریالیتوب ته ورسول شي.

ژوندی دي وي د محمود طرزی او امان الله خان لاره او ارمان!